

Šiame numeryje
skaitykite:

2 Pasaką kuriame mes!

**3 Kaip naujametinius
pasižadėjimus paversti
realybe**

4 Gera nuotaika būtina!

5 Ką veikti žiemą?

**6-7 Vėtrungės– vienas
ryškiausių pamario tapa-
tumo ženklų**

**8 Pasaulinei AIDS dienai
skirtas renginys**

**10 2016-ieji– Bibliotekų
metai**

11 Mokinio biblioteka

VĖTRUNGĖ

2015 12 21 Nr. 4

-Ar tiki stebuklais?
-Tikiu.
-Tikrai? Esi matęs bent vieną?
-Stebuklą? Taip.
-Kokį?
-Tave.
-Mane? Aš tau – stebuklas?
-Žinoma.
-Kodėl?
-Tu kvėpuoji. Tavo oda švelni ir šilta. Plaka tavo širdis. Tu gali matyti. Gali girdėti. Tu bėgioji. Valgai. Šokinėji. Dainuoji. Mąstai. Juokiesi. Myli. Verki...
-A... Tai todėl?
Tai todėl.

Bruno Ferrero

BŪK STEBUKLAS!

Ugnė Durskėvičiūtė, III gimnazinė klasė.
Dėdžio karakura
Klaipėdos "Vėtrungės" gimnazija.
Mokytojos Ramonė Šimkuvienė, Sandra Domicienė

Kažkas tikrai šiandien nusišypsojo Tau, nors gal ir nepastebėjai... Kažkas tikrai laukia Tavęs, Tavo šypsenos, Tavo nuoširdumo, kada atversi savo sielą... Tyliai. Būk savimi... Būk laimingas !

Gimnazijos laikraščio redakcija

2016-ŲJŲ METŲ MINĖTINŲ DATŲ KALEN- DORIUS

Lietuvos Respublikos Seimas, atsižvelgdamas į tai, kad 2016 metų gruodžio mėnesį minėsime

Prezidento, Steigiamojo Seimo komiteto, rengusio Lietuvos Konstituciją, pirminko, šeštojo

Lietuvos premjero, gydytojo, publicisto Kazio Griniaus 150-ąsias gimimo metines, siekdamas

paminėti šią Lietuvai ir jos žmonėms svarbią istorinę asmenybę, nutarė 2016 metus paskelbti **Prezidento Kazio Griniaus metais**.

Pasaką kuriame mes!

Mėnulis šviečia ryškiau, žmonės šypsosi nuoširdžiau ir tada suprantame, kad artėja šventės. Šventėms ruošiamės ir mes, vėtrungiečiai. Šventės savo mokykloje atpažįstame iš valgykloje skaniai kvėpiančių kūčiukų, jaukiai besišypsančių mokytojų ir mokinių bei pilnos gimnazijos juoko. Kiekvienais metais puošiama didelė eglė, kuri savo grožiu prikausto visų bendruomenės narių dėmesį. Šiais metais šiek tiek pajvairinom šią tradiciją. Kiekviena klasė puošė po eglutę, mokyklos darbuotojai taip pat prisidėjo. Visi rodė savo darbštumą, puikias idėjas ir unikalumą. Ypatingi karpiniai mokyklos langus puošia jau ne pirmus metus. Jie sukuria jaukią ir žaismingą aplinką. Praeiviai, einantys pro mokyklą, nepraeina šiaip sau. Jų veidai visada atsisuka į mūsų pasaką kuriančius vaizdus ant langų. Praeivių veiduose šmėsteli šypsena ir mums širdyse pasidaro kur kas šilčiau. Ateinančių švenčių neleidžia pamiršti ir mokytoja Eglė, kuri su elfais padėjėjais minko tešlą, linguoja ir niūniuoja pagal kalėdines melodijas ir laukia, kol meduoliai bei sausainiai pasieks šventiškai papuoštą stalą. Kvapai pasklinda po mokyklą ir visų skrandžiai pradeda gurgti. Negaliu nepaminti, jog mūsų mokykloje šventė šventei padus mindo! Prieš Kalėdas prisišokame, prisidainuojame mokyklos gimtadienyje ir ramiai pasitinkame Kalėdas... Prieš atostogas visos klasės rodo savo talentus. Šokiai, dainos, eilėraščiai, vaidinimai... Klasių mokiniai kelia nuotaiką sau ir kitiems. Mūsų mokykla susivienija. Gerus darbus darom ne tik švenčių laikotarpiu. Na... Mums kiekviena diena kaip šventė! Ir nesvarbu, ar lyja už lango, ar vėjas iki mokyklos atpūtė, bet laimingi žmonių veidai mokykloje pakelia nuotaiką visai likusiai dienai.

Roberta Juozauskaitė 1d

Donata Erikšlaitė III gimnazinė klasė.
„Kalėdų puošmena“
Klaipėdos „Vėtrungės“ gimnazija
Mokytojos Ramunė Šmėkšienė, Sandra Donkienė

Kaip naujametinius pasižadėjimus paversti realybe

Nekantriai skaičiuojame dienas iki artėjančių žiemos atostogų, kurios žymi ne tik dar vieno mėnesio, bet ir dar vieno metų pabaigą. Nežinau, kaip Jums, bet man 2015-ieji pralėkė be galo greitai, net nesitiki, jog po šiek tiek mažiau nei mėnesio teks ilgai pratinti ranką parašėte rašyti skaičių 2016. O kartu su metų pabaiga į galvą ateina vis daugiau minčių apie tai, ką būtų galima pakeisti verčiant naują, švarų „lapą“. Ir nors visos tos skambios „nauji metai – naujas aš“ frazės nė kiek neatitinka ir realybės ir kiekvienas tai žino, nemeluokit, kiekvienas sumąstom bent kelis pažadus, kurie bus tarsi ramstis prasidėjusiems naujiems metams. Deja, labai dažnai pažadai ir lieka pažadais... O kad taip neatsitiktų, štai keli pasiūlymai, kaip viską susiplanuoti, jog 2016 metų pabaigoje išdidžiai galėtumėte pasakyti „Aš tai padariau!“

Visų pirma, mums reikia pažadų sąrašo, tiesa? Tačiau jį pasidaryti nėra lengvas ir greitas darbas (jeigu jį taip atlikote – tai tikrai negerai). Kiekvienas noras turi būti kiek galima realesnis, juk būkim teisingi – išmokti skraidyti be jokių papildomų priemonių – tikrai nepavyks. Be to, planai turi būti konkretūs, galbūt net siekiami palengva. Pavyzdžiui, vietoje „2016 metais pažadu mokytis gerai“ vertėtų pasižadėti, jog „2016 metais mažiausias trimestro/pusmečio pažymys bus 7“ arba „2016 metais iš chemijos (matematikos, lietuvių ar kito dalyko, su kuriuo visiškai „nedraugaujate“ arba tiesiog kuriam skiriate per mažai pastangų) man išeis 8“. Taip tiksliai žinant, ko siekiate, bus lengviau ir, kaip sakoma, „pasiruošti ginklus kovai“. Tiesa, pažadų nereikia galvoti labai daug – kuo jų daugiau, tuo mažesnė tikimybė, kad juos visus išpildysite.

Tuomet, susigalvoję tuos punktus, apmąstykite, kaip kiekvieną vykdysite. Jei siekiate parašyti knygą – paplanuokite, kiek laiko kasdien skirsite rašymui, jei norite geriau mokytis – ką kasdien darysite, jog situacija pagerėtų. Ir taip su kiekvienu dalyku. Jei turite laiko ir idėjų, galite pasidaryti išsamų planą – taip pažadus vykdyti bus daug lengviau. Tuomet belieka atsispausdinti arba persirašyti sąrašą, jį apipavidalinti ir pasikabinti labai gerai matomoje vietoje – taip, kasdien jį matydami, turėsite daugiau jėgų ir užsispyrimo

viską įvykdyti. Jei nusprendėte kažką daryti reguliariai, toje pačioje matomoje vietoje galite pakabinti ir grafiką – tikrai sąžinė ims graužti dėl nepažymėtų langelių, todėl ir stengtis bus lengviau.

Galų gale, reikia kokio nors paskatinimo iš šalies. Tam puikiausiai tinka artimas draugas arba net tėvai, kuriems išsakytum savo ketinimus. Jausdamas aplinkinių spaudimą ir norą nenuvilti kitų, žmogus ima labiau stengtis ir pažadai tampa lengvai įveikiamu dalyku. O juos įveikęs ne tik pats jausiesi geriau, bet ir turėsi progą save apdovanoti – ar šokolado plytele, ar koku trokštamu pirkinium, ar kitu daiktu, kuris tave skatins siekti tikslų ne tik prasidėjus naujiems metams.

Taigi įdėjus pastangų naujametiniai pažadai nebeatrodys toks mistinis ir neįveikiamas dalykas. Tik nereikia „užsikabinti“ būtent už naujų metų pradžios – „nauju lapu“ gali tapti kiekviena diena, net nebūtinai rytojus, o šiandiena. Svarbiausia yra aiškus tikslas ir daug nuoširdžių pastangų. Sėkmės!

Gabija Pragulbeckytė 3a

Seimas, atsižvelgdamas į mažėjančią knygų perkamumą ir skaitymą Lietuvoje, įvertindamas tai, kad bibliotekų atgaivinimas, jų fondų papildymas, susitikimų su rašytojais, kūrybos vakarų, knygų aptarimų, jaunųjų rašytojų skatinimo renginių organizavimas turėtų didžiulę reikšmę visuomenės tobulėjimui ir dvasingumo bei kultūros ugdymui, nutarė 2016-uosius paskelbti **Bibliotekų metais**.

Gera nuotaika - būtina!

Dauguma mūsų puikiai žino, kad Kalėdos yra susikaupimo, rimties ir ramybės metas. Jau Advento laikotarpiu žmonės tampa geresni, stengiasi atsiprašyti visų, kuriems buvo padarę kažką negero, kad svarbiausias šventės metuose ir naujus metus pradėtų ramia širdimi. Žmonių gyvenimas prisipildo džiaugsmo ir *velniškai* gera matyti besišypsančius žmones.

Gimnazijos bendruomenės nariai taip pat stengiasi neatsilikti nuo žiemos nuotaikų. Mokykla kviečia visas klases prisijungti prie eglučių puošimo mokyklos foje. Įėjus į mokyklą net akys nudžiunga, išvydusios tiek eglučių, o širdis prisipildo jausmo, kad Kalėdos jau nebetoli... Puošiant eglutes aidai juokas ir girdisi linksmos diskusijos. Neįtikėtina tai, kad nė viena eglutė nei dydžiu, nei papuošimais nepanašios viena į kitą. Akį *užkabina* net ir raudonos spalvos eglutės! Eglės puošiamos švytinčiomis girliandomis, žaisliukais, popieriniais karpiniais, kaspinėliais, net saldainiais. Tikriausiai nepatikėsite, bet net ir keptais sausainiais! Na, vienu žodžiu, mokytojams ir mokiniams originalumo tikrai netrūksta.

Gimnazijoje taip pat skatinama dalintis savo gerumu ir su gyvūnų prieglaudos gyventojais. Kviečiama aukoti reikalingiausius daiktus mūsų mažiesiems draugams gruodžio 14-18 dienomis ir taip prisidėti prie įstaigų veiklos. Be to, mokiniai padeda puošti mokyklą įmantriais karpiniais, kurie atrodo ištis puikiai.

Be visų šių kalėdinių renginių, Mokinių taryba taip pat kviečia visas klases dalyvauti „Kalėdiniame mokyklos gimtadienyje“. Klasių prašoma parengti trumpą kalėdinį pasirodymą ir taip renginiui *įpūsti* gerų emocijų. Štai tokios šiltos ir jaukios Kalėdos visų laukia!

Goda Maciulevičiūtė 2e

Ką veikti žiemą (arba tiesiog tada, kai iš nuobodulio nėra kur dėtis)?

Ilgas įvairiausių pasiūlymų sąrašas

1. Išeik į lauką fotografuoti pirmosios (o gal ir dešimtosios...) šalnos, sniego.
2. Nulipdyk sniego senį. O geriau ir ne vieną, galbūt kaimynams po langais išsirikiuos visa besmegeinių armija.
3. Pasidaryk tokios skanios kakavos, jog tau pavydėtų net ta puiki barmenė iš pamėgtos kavinukės.
4. Išsikepk meduolių (juos gali valgyti ne tik pats, bet ir pradžiuginti dovanodamas draugus, šeimą) – juk kaip žiema, o ypač Kalėdos be jų?
5. Susirask kokį kalnelį ir leiskis rogutėmis žemyn nuo jo (prieš tai dar ilgai ir nuobodžiai tikėdamasis sniego).
6. Eik pačiuožinėti, o jei nemoki – būtinai išmok.
7. Pradėk skaityti knygas (o galbūt grįžk prie šio pomėgio). Ir nereikia raukytis! Pasaulyje yra galybės knygų, kiekvienas ras sau patinkančią.
8. O jei vis dėlto knygos neradai – parašyk ją pats. Iš patirties galiu pasakyti, jog be galo smagu kurti (ne)tobulus veikėjus bei visus galimus scenarijus.
9. Nueik į kino teatrą arba pažiūrėk kokį filmą namuose. Kiekvienas tikrai turi bent vieną filmą, kurio vis neprisiruošia pažiūrėti – ką gi, pats laikas.
10. Parašyk sau laišką, kurį turėsi atplėšti po tam tikro laiko – 5, 10 metų, o gal ir dar daugiau. Jame aprašyk, ką veiki šiuo metu, papasakok apie viską, kas vyksta šiuo metu, galbūt ir pridėk nuotraukų, jei laišką saugosi ilgesnį laiką. O tuomet šiukštu jo neliesk ir juo labiau nepamesk.
11. Pasimokyk naujos užsienio kalbos. Nors tai greičiausiai truks tik dieną, atminty tikrai liks keletas žodžių. O galbūt „užsikabinsi“ ir po kurio laiko kalbą mokėsi puikiai.
12. Susidaryk naują muzikos grojaraštį arba skirk laiko naujų dainų/atlikėjų paieškai – nustebsi, kiek daug gerų dalykų gali atrasti.
13. Pasidomėk įvairiomis studijų programomis – galbūt atrasi kažkokią ypatingą profesiją, kuri tau labai patiks ir pakeisi savo ateities planus į daug labiau patinkančius.
14. Pradėk pildyti užrašų knygelę (tai gali būti paprasta „minčių saugykla“ arba gali internete pasidomėti „scrapbook‘ais“), į ją rašyk, klijuok, piešk viską, kas šaus į galvą. Ir nenumesk jos po kelių dienų – jei pildysi sąžiningai, praėjus kuriam laikui turėsi daug įdomumo vartydama(s) puslapius iš naujo.
15. Išeik pasivaikščioti. Greičiausiai atrasi daugybę naujų vietų, kurių anksčiau nežinojai – gal viena iš jų taps tavo nuolatine apsilankymo vieta (tai gali būti tiesiog uždaresnis kampas parke, kur įsitačius patogiai po medžiu vasarą galėsi skaityti knygas, piešti, klausytis muzikos, o gal kokia kavinukė ar parduotuvė).
16. Susikurk pažadų sąrašą naujiems metams.
17. Susirask internete įvairių psichologinių testų ir padaryk juos – sužinosi daug naujų dalykų apie save.
18. Parašyk ir išsiųsk kam nors laišką arba atviruką (internetu gali rasti daugybę įvairių svetainių, pavyzdžiui, postcrossing.com arba penpalsnow.com)
19. Sukurk savo šokį. Nors ir gali būti taip, jog jo viešai parodyti negalėsi, per daug gėdingas, visgi smagiai praleisi laiką.
20. Išmok tiksliai mėgstamiausių dainų žodžius. Neseniai radau tokią frazę „Kaip man nepatinka, kai dainuoju kokią dainą ir atlikėjas žino neteisingus žodžius“. Kad taip neatsitiktų, pirmyn į YouTube ieškoti karaokės arba dainos versijų su žodžiais. (Juk visi žinom, kad dainų žodžiai į galvą „lenda“ geriau nei kokios istorijos datos...)
21. Sugalvok pats ir juo pasidalink su draugais!

Gabija Pragulbeckytė 3a

Seimas, pabrėždamas vietos bendruomenių reikšmę įgyvendinant Europos Sąjungos ir nacionalinę regioninę politiką, atsižvelgdamas į siekį stiprinti vietos savivaldą kaip pilietinės visuomenės formavimo pamatą, vertindamas vietos bendruomenių pilietiškumą ir veiklumą kaip svarbiausią prielaidą vietos ekonominei, socialinei ir kultūrinei plėtrai, 2016 metus paskelbė **Vietos bendruomenių metais**.

Vėtrungės – vienas ryškiausių pamario tapatumo ženklų

Vėtrungė unikalus ne tik Klaipėdos, bet ir visos Lietuvos atributas, mažosios architektūros ir paveldo simbolis. Vėtrungės dar vadinamos karūna, vėlukas, vėliava. Tai kurėnų puošmena, atpažinimo ženklas – žvejai jas puošė pačių drožinėtais raižiniais, kurie reiškė visą šeimos istoriją, svajones... Vėtrungės – įdomūs pamario krašto liaudies dirbiniai, padedantys suprasti nelengvą, bet įdomų žvejų gyvenimą, pajusti jų kūrybiškumą, meilę aplinkos grožiui.

Vėtrungių gimtadieniu laikoma 1844 metų birželio 26-oji diena. Tą dieną Ernstas Vilhelmas Berbomas, vyriausias Kuršių marių žuvmistras, poetas, etnografas, išleido įsakymą, pagal kurį visi žvejai privalėjo paženklinti savo kurėnus neišvaizdžiais stačiakampio formos ženklais su skirtingų dviejų spalvų geometriniu piešiniu. Tais laikais aplink Kuršių marias glaudėsi 133 kaimai, taigi, paženklinus jų laivus, buvo lengviau kontroliuoti, ar žvejai laimikį gaudo savo kaimui skirtuose vandenyse. Klaipėda, t.y. vakarinis marių krantas, gavo juodą ir baltą spalvas, geltoną ir mėlyną – pietinis (dabartinė Kaliningrado sritis), raudoną ir baltą – rytinis žemyno krantas (dabartinis Šilutės rajonas). Privalomieji ženklai buvo neišvaizdūs, tad ilgainiui žvejai juos pradėjo puošti pačių išdrožinėtais spalvotais simboliais. Taip iš kaimų ženklų, kabinamų ant burvalčių stiebų, ilgainiui radosi vėtrungės.

Tarp senųjų žvejų apie vėtrungių atsiradimą yra išlikusi legenda. Du žvejai išplaukė žvejoti. Staiga mariose dingo vėjas. Vienas žvejys užmigo, o kitas, iš neturėjimo ką veikti, ėmė drožti ženklą laivo stiebui. Išdrožė namus, bažnyčią, ant jos kryžių, o tada pasigirdo balsas liepiantis atkisti keptuvę. Į keptuvę įkrito dvėseną, žvejas ją tuoj švyst vandenin už borto, o toj vietoj, kur išmetė, sužibėjo lobis. Žvejai bandė visaip dar kartą pamatyti lobį, bet daugiau nesimatė. Nuo to laiko ir kiti žvejai ėmė drožti įvairius ženklus laivo stiebui, kad tektų laimė lobį pamatyti.

Senoji vėtrungė – lyg knyga – tik reikia mokėti ją perskaityti. Išlikusių senųjų vėtrungių yra 75, nors manoma, kad galėjo būti trys tūkstančiai. Jose matyti senųjų baltų tikėjimo ir pasaulėžiūros simboliai – saulė, mėnuo, žvaigždės. Laikui bėgant, Kuršmarėse pakito žvejybos tradicijos, išnyko senosios žvejų valtys, o su jomis ir vėtrungės.

Prabėgo daugel metų, kol pajūryje gyvenantys dailininkai ir architektai prikėlė jas naujam gyvenimui. Pirmiausia, vėtrungės atsirado Kuršių nerijoje. 1998 m. tvarkant marių krantinę Nidoje, gimė idėja įrengti vėtrungių ekspoziciją po atviru dangumi. Projektą parengė architektai brolis ir sesuo Krištapavičiai. Vėtrungės ekspozicijai pagamino bene vienintelis Lietuvoje burvalčių vėtrungių meistras V. Bliūdžius iš Švėkšnos. Pirmosios vėtrungės Nidos krantinėje pastatytos 2004 m., o tęsiant minėtą projektą iki 2007 m. visa Nidos marių krantinė, nuo Žvejo etnografinės sodybos iki buvusio Blodės viešbučio, pasipuošė ant natūralaus dydžio stiebų iškeltomis Kuršių marių vėtrungėmis. O pietinėje Juodkrantės dalyje esančioje Vėtrungių galerijoje galima susipažinti su vėtrungių atsiradimo istorija, raida ir pavyzdžiais bei jų išgyti. Dabar Kuršių nerijoje vėtrungių alėjose, ekspozicijose po atviru dangumi, prie namų jų yra per šimtą.

Šilutė ir jos apylinkės yra vienas iš ryškiausių buvusios Mažosios Lietuvos etninės kultūros centrų. Galbūt ir neatsitiktinai, autentiška, ko gero, vienintelė pasaulyje vėtrungė, yra tik Šilutės muziejuje, kitos pagamintos tarpukariu ir po karo, o įvažiuavus į **Kintus** akį veria vietinio meistro Lauryno Juodeškos sukurtos vėtrungės su jose įprasmintais senosios žvejų gyvenvietės kuršvalčių ženklais. Vėtrungės prie įvažiavimo į Kintus jis kūrė drauge su švėkšniškiu meistru Vaidotu Bliūdžiumi, o prie Vydūno kul-

tūros centro – darytos Juodeškos. Šilutės miesto kultūros ir pramogų centras vėtrunges turėjo jau nuo 500-ojo miesto gimtadienio, kurį šventė 2011 metais. Iki praėjusių metų jos kaip puošybos elementas būdavo laikinai įkamos įvairių Šilutėje vykusių švenčių proga. Tačiau vykdydama projektą „Vėtrungių kelias“ (170 metų nuo vėtrungių gimimo pradžios) nutarta vėtrunges įprasminti, todėl įrėngė kuklią vėtrungių alėją.

Klaipėdoje ir Klaipėdos rajone vėtrungėmis ypač susidomėta 2014 metus paskelbus vėtrungių metais. Vėtrungių metų iniciatorius žurnalistas, kraštotyrininkas Denisas Nikitenka. Iki 2014 m. medinių

vėtrungių Klaipėdoje buvo vos kelios: dvi kabo prie privačių namų, dvi – ant kurėnų stiebų. Džiugu, kad 2014 m. vėtrungės sugrįžo į Klaipėdą. Skelbiant vėtrungių metus atsižvelgta į tai, kad tradicinės Kuršių marių kurėnų vėtrungės yra unikalus pasaulyje mažosios architektūros ir paveldo simbolis, kuris Klaipėdos mieste dėl neaiškių priežasčių yra visai nenaudojamos. Tačiau praėjusiais metais jos grįžo į miesto viešąjį gyvenimą. Pirmiausia, liepos 17 d. Šiauriniame rage tarptautinio folkloro festivalio „Parbėg laivelis“ metu vėtrungės buvo oficialiai pristatytos ir pastatytos. Čia dabar stovi 20 vėtrungių su Neringos, Šilutės, Klaipėdos rajonų ir uostamiesčio simboliais bei etniniais motyvais. Vėtrunges kūrė Laurynas Juodeška, Tautvydas Trakimas ir Vincentas Kuodys.

Vėliau vėtrunges imta kelti sodybose, įmonėse. Vėtrunges, kuriose atspindima bendrovių istorija, jų veiklai artima simbolika, iškėlė laivų krovos AB „Klaipėdos Smeltė“, AB „Klaipėdos nafta“, kitos uostamiesčio bendrovės.

Klaipėdos rajono gyventojai ir lankytojai Drevernoje taip pat turi galimybę iš arčiau pasigrožėti pamario meno kūriniams – vėtrungėms, kurios 2014 m. papuošė Dreverno priplaukos pakrantę. Pradžioje jos buvo eksponuojamos J. Gižo etnografinėje sodyboje, vėliau jos iškeltos ir džiugina turistų akis Dreverno mažųjų laivų uoste. Autentiškas ažuolines vėtrunges pagamino tautodailininkas Vaidotas Bliūdžius. Jose pavaizduota šio pamario krašto kaimų simbolika. Nors kiekviena vėtrungė unikali, daugiausia dėmesio sulaukia Dreverno vėtrungė, kuri yra

skirta laivadirbio Jono Gižo atminimui. Jos priekis-smailė padaryta pagal autentišką J. Gižo pagamintą vėtrungę. Priekyje pavaizduotas kurėnas, kokius statydavo laivadirbys, toliau visa sodyba – namas, šulinys ir tvartas. Kitose vėtrungėse taip pat pavaizduota daugybė simbolių: žuvis, nes kaimo gyvenime svarbią vietą užima žvejyba, paukščiai, kurie gyvena mariose ir krante, kurėnas simbolizuoja kaimą prie marių, arklys – kaimą, kuriame laikomi šie gyvūnai, briedis šalia medžio – kad šalia kaimo yra miškas. Pastatytos iš viso septynios vėtrungės.

Vėtrungių yra ir mūsų „**Vėtrungės**“ gimnazijoje, nes ne be reikalo ir vadinamės tokiu vardu. Daugeliui vėtrungė arba vėjarodis yra prietaisas, skirtas nustatyti vėjo kryptį. Simboline prasme, galima teigti, kad vėtrungė rodo palankius vėjus tiems, kas ją pasistatė. Tikėdamiesi palankumo ir sėkmės visai mokyklos bendruomenei 1993 m. tuo metu buvusios 22-osios vidurinės mokyklos mokytojai ir mokiniai, vadovaujami direktorės Angeles Vaičekauskaitės, ir pavadino savo mokyklą „Vėtrungės“ vardu. Tais pačiais metais prie mokyklos buvo pastatytas vėtrungės simbolis, kiek vėliau technologijų mokytojas Antanas Gedvilas, padedamas moksleivių, atkūrė kūrėną su vėtrungėmis, kuris dabar puikuoja gimnazijos I-ojo aukšto fojė. O dabartinis technologijų mokytojas S. Birėnis su moksleiviais išpjaustė kelias dešimtis vėtrungių, kurios džiugina šeiminkų ir svečių akis II-ojo aukšto koridoriuje ir kai kuriuose kabinetuose. Taigi mūsų mokykla, pasirinkusi „Vėtrungės“ pavadinimą, nori išsaugoti šio krašto tradicijas ir parodyti moksleiviams teisingą gyvenimo kryptį.

Vėtrungės yra viso pamario regiono simbolis, keturių pamario savivaldybių ženklas. Vėtrungių analogų pasaulyje nėra. Etninės kultūros globos taryba prie LR Seimo parengė dokumentus, kad vėtrungės būtų pripažintos UNESCO saugomu nematerialaus paveldo objektu. Dabar vėtrungėmis Lietuvoje susidomėta: vyksta konferencijos, plenerai, vykdomi projektai, jos įamžintos ekslibrisuose, išleista ne viena knyga, jos net puiki dovana, tačiau, kaip teigia istorikas, muziejininkas Dainius Elertas, „Apie vėtrunges prikūrta daug mitų, o tikrų tyrimų nėra daug. Gerokai daugiau klausimų negu atsakymų“. Istoriko teigimu, ne visai tikslus ir vėtrungės terminas. Jis primena, kad žodis „vėtrungė“ dabartine reikšme pradėtas vartoti maždaug nuo 1969 –ųjų, tuomet jį įdiegė mokslinį darbą mažosios architektūros Kuršių nerijoje tema parašęs Artūras Gedžius. Pasak Elerto, iki tol žodis „vėtrungė“ vartojamas nebuvo. Žvejai jas vadino įvairiai: vėliavomis, herbais, vėlukais, karūnėlėmis. Žodis „vėtrungė“ buvo žinomas, tačiau vartojamas visai kita – vėjarodžio – reikšme, daugiausia latvių ir lietuvių pasienyje. Įdomu, jog kalbininkas Kazimieras Būga žodį „vėtrungė“ vadino svetimybe ir aiškino, kad jo nereikėtų vartoti. Panašių kalbininkų nuomonių būta ir vėliau. O kaip manote jūs? Ką reiškia žodis vėtrungė? O kas ta vėtrungė yra? Gal tai ir yra tas žvejų ieškomas lobis, minimas mano pateiktoje legendoje? Pamąstykite...

Pranešimą rengė 2c kl. mokinys Arvydas Bumblauskis (mokyt. A. Grakauskienė)

2016 metais minėsime 1941 m. birželio 14 d. prasidėjusio masinio Lietuvos piliečių trėmimo liūdną 75-ųjų metų sukaktį.

2016 metais minėsime 1941 m. birželio 22–28 d. Lietuvių tautos sukilimo 75-ųjų metų sukaktį.

Pasaulinei AIDS dienai skirtas renginys „AIDS geriau žinoti“

Gruodžio 1 d. „Vėtrungės“ gimnazijoje vyko viktorina „AIDS geriau žinoti“, kurioje dalyvavo 2-ą gimnazinių klasių mokiniai. Proto mūšyje reikėjo atsakyti į 14 klausimų, susijusių su ŽIV/ AIDS Lietuvoje ir pasaulyje. Kompetentinga komisija, kurią sudarė trys komisijos nariai- pavaduotoja R. Pragulbeckienė, kūno kultūros mokytoja Laima Ložienė, kūno kultūros mokytojas Mantas Vaičiūnas - nugalėtojais paskelbė 2c klasę. Sveikiname nugalėtojus ir dėkojame visiems, kurie dalyvavo viktorinoje.

Soc. pedagogė Rūta Liudienė

Nuotraukos iš gimnazijos archyvo

Puodynė iš prisiminimų sandėliuko

Maistas būna visoks: skanus, greitas, sveikas... Ir alkio jausmas būna dvejopas. Paprasčiausia numalšinti skrandžio alkį – užsukti į pirmą pasitaikiusią parduotuvę - ir jis ramus. O jei alksta siela? Tuomet belieka gerai pasirausti savo prisiminimų sandėliuke ir nuo lentynos nusikelti sandariai uždarytą puodynėlę. Gal ten tyliai laukia vaikystės Kalėdų meduoliai, gal mylimos močiutės kadais keptas žemuogių pyragas, o gal pirmoji, toli nuo mamos gaminta, savarankiško gyvenimo kiaušininė? Lėtai ragauji visa tai ir palengva grįžta kažkada patirti jausmai, regėti vaizdai...

Šiandien į prisiminimų sandėliuką keliaujame drauge su mūsų gimnazijos mokytoja ragauti medaus torto.

Su matematika niekada nedraugavau. Pradinėse klasėse patirdavau sąmonės aptemimą, jei uždavinys „2+5“ pavirsdavo į „2 cm+5 cm“. Vyresnėse klasėse buvo ne ką linksmiau. Mama, žinodama kad *reikės* (pažįstama, ar ne?) matematikos egzamino, įsūdė mane į matematinės pakraipos klasę. Ir kai visi mano proto lygio draugai turėjo keturias savaitines pamokas, aš tuo tarpu turėjau dvigubai daugiau. Mano matematikos mokytoja kėlė man neapsakomą siaubą. Tokį patį vienos akimirkos siaubą išgyvenau jau tapusi mokytoja prieš vieną Rugsėjo 1-ąją, kai direktorius pristatė naują kolegę - matematikę su absoliučiai ta pačia pavarde. Su kolege puikiai sutariam, bet jos pavardės skambesys kaskart mano širdį nuritina kažkur prie kulnų. Baigiamąjį egzaminą tuomet išlaikiau puikiai (visgi ačiū didelis tai mokytojai) ir sėkmingai įstojau į universitetą. O ten matematiką dėstė absoliuti mano mokytojos priešingybė. Matematikos dėstytojas buvo ne tik puikus savo dalyko žinovas, bet ir aistringas kulinaras. Vienos pertraukėlės metu jis pasidalino savo firminio medaus torto receptu - tokio skanaus „Medučio“ gyvenime nebuvau valgįusi... Baigusi institutą, labai dažnai gamindavau pagal šį receptą ir ragaujantieji visada sakydavo tą patį. Dabar, kai parduotuvių lentynos pilnos visokio gėrio, torto skonis neatrodo jau toks nežemiškas. Bet šiemet, laukdama atvykstant Kalėdoms artimųjų, jau apsisprendžiau, kas vainikuos mano šventinį stalą - tegyvuoja medum kvepianti draugystė!

REIKĖS:

240 g medaus
0.90 g sviesto
5 kiaušiniai
3 arb. šaukšteliai sodos nugesinti 3 arb. šaukšteliais acto
200-230 gr. miltų
meduolių prieskonių

Kremui:

400 g grietinės
7-10 valgomų šaukštų cukraus

GAMINIMAS

Medų ir sviestą išlydyti ant ugnies. Įdėti meduolių prieskonių. Atvėsinti.

Kiaušinus išplakti paprastai.

Į medaus masę supilti kiaušinius, nugesintą sodą, išmaišyti.

Suberti miltus ir gerai išplakti, kad neliktų miltų gumuliukų.

Tešlą padalinti į keturias dalis ir iškepti keturis biskvitus.

Kremui grietinę ir cukrų išplakti iki standžios masės.

Susluoksniuoti biskvitus ir kremą.

Jei neturite fantazijos, kaip papuošti tortą, nesukite sau galvos - dabar patys madingiausi yra „nuogi“ (nedengtais kraštais) tortai.

Liveta Aleknaitė 3b

KONKURSAS. Pirmas mokinys, teisingai įvardijęs abi mokytojas, pasidalinusias prisiminimais „Puodynėje iš prisiminimų sandėliuko“, (pirmasis tekstas - praeitame numeryje) bus apdovanotas saldžia dovanėle. Atsakymų laukia mokytoja Eglė.

Mokytoja Eglė

Šiomet sukanka:

480 m. kai gimė Jonas BRETKŪNAS – vienas Mažosios Lietuvos lietuvių raštijos pradininkų, Biblijos vertėjas (1536–1602);
 565 m. kai gimė Kristupas KOLUMBAS – italų jūrininkas, keliautojas (1451–1506);
 310 m. kai išverstos į lietuvių kalbą „Ezopo pasakėčios“ – pirmoji pasaulietinio turinio lietuviška grožinė knyga (1706);
 310 m. kai gimė Frydrichas Vilhelmas HAKAS – Mažosios Lietuvos kalbininkas, žodynininkas, vertėjas (1706–1754);
 230 m. kai gimė Frydrichas Vilhelmas RAUŠNINGAS – liuteronų kunigas, lietuviškų dainų rinkėjas (1786–1850);
 345 m. kai gimė Frydrichas Zigmantas ŠUSTERIS – lietuvių raštijos darbuotojas, religinių leidinių redaktorius, giesmių eiliuotojas (1671–1750);
 60 m. kai 1956 m. įsteigta Hanso Kristiano Anderseno premija.

2016-ieji - Bibliotekų metai

XXI amžiaus žmonės vis mažiau ir mažiau lankosi viešosiose miesto bibliotekose. Dideles, senas, jaukias, popieriumi kvėpiančias bibliotekas žmonės vis dažniau keičia į išmaniuosius telefonus. Informaciją žmonės nori gauti tiksliai ir greitai, o tai jiems suteikia išmanieji telefonai.

Šių dienų žmogus yra labai užsiėmęs, turi įvairiausias veiklas, todėl norėdami gauti informacijos nebesirenka bibliotekų, nes knygų sklaidymas, informacijos konspektavimas užima labai daug brangaus laiko. Žmonės, kurie mėgsta skaityti knygas, gali apsilankyti internetinėse bibliotekų svetainėse ir susirasti reikiamą knygą ir nuėję į biblioteką jie ją tik pasiims, nebereikės jos ieškoti. Taigi šiandien nebūtina eiti į biblioteką, kad sužinotume, kokius leidinius turi artimiausia biblioteka. Elektroniniame kataloge Jūs kur kas greičiau surasite norimą knygą, sužinosite, kurioje bibliotekoje ji yra, matysite, ar ta knyga šiuo metu yra laisva, galėsite užsisakyti/rezervuoti leidinį, be abejo, patys pratęsite grąžinimo terminą. Bibliotekų elektroniniais katalogais galite naudotis 24 valandas per parą, 7 dienas per savaitę. Informacijos paiešką galite atlikti konkrečios bibliotekos elektroniniame kataloge arba suvestiniuose bibliotekų elektroniniuose kataloguose. Atlikę paiešką suvestiniame kataloge sužinosite, kurie dokumentai yra įvairiose bibliotekose. Lietuvoje veikia dvi pagrindi-

nės bibliotekinės informacijos sistemos: LIBIS – Lietuvos integrali bibliotekų informacijos sistema. Šioje sistemoje galite atlikti paiešką iš karto visose viešųjų, Lietuvos valstybinės reikšmės bibliotekų ir Nacionalinės bibliotekų kataloguose. LABT – Lietuvos akademinių bibliotekų tinklas, kuriame galite susirasti norimos literatūros.

Dažnai bibliotekos, ypač kaimų vietovėse esančios, nebevilioja žmonių, nes yra neestetiškos, pasenusios. Tokiose mažose bibliotekėlėse literatūra yra senų leidimų, nėra atnaujintas knygų fondas. Todėl Jos Ekselencija Lietuvos Prezidentė Dalia Grybauskaitė kviečia dalyvauti akcijoje „Padovanok bibliotekai knygą“. Tačiau didžiosios, viešosios miesto bibliotekos žengia didelį žingsnį modernumo link. Bibliotekos apsirūpina ne tik naujais leidiniais, bet ir modernia aparatūra: kompiuteriais, vaizdo projektoriais ir kt.

Mūsų mokyklos mokiniai privalomąją literatūrą, informaciją referatams, rašiniais, projektams, straipsniams renka iš interneto puslapių, tačiau kartais informacija būna netiksli, todėl tą informaciją reikia patikslinti knygose, kurių reikia eiti ieškoti į biblioteką.

2016-ieji metai paskelbti Bibliotekų metais, atsižvelgus į mažėjančią knygų perkamumą ir skaitymą Lietuvoje ir įvertinus tai, kad bibliotekų atgaivinimas, jų fondų papildymas, knygų aptarimų, jaunųjų rašytojų skatinimo renginių organizavimas turėtų didžiulę reikšmę tobulėti bei ugdytis visuomenei, ypač jos jaunajai kartai.

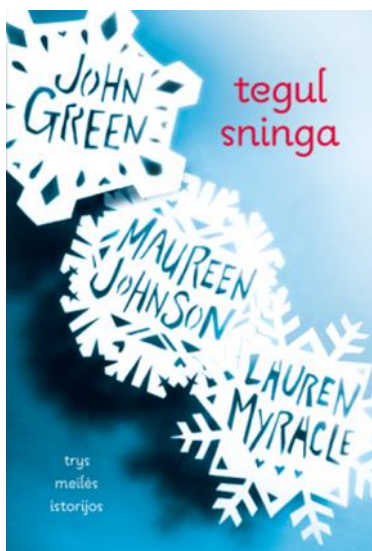
Laura Mockutė 2e

Mokinio biblioteka

Už lango vis dar nenoriai krinta snaigės, tačiau vakarai už langų tamsu ir retam tesinori kišti nosį į lauką. Belieka sėdėti šiltai susivyniojus namie ir tuščiai vis iš naujo junginėti įvairias svetaines. O tam, kad taip laiko gaišti nereikėtų, į kompaniją, kaip ir kiekvieną laikraščio numerį, siūlau kelias knygas.

Ursula Poznanski – Erebas

Ne, tai ne istorija apie graikų mitologijos dievą, o apie kompiuterinį žaidimą, pakeitusį daugelio paauglių gyvenimą. Vienas iš jų – Nikas, pagrindinis knygos veikėjas. Iš rankų į rankas keliauja diskas su „Erebu“ – virtualiu žaidimu, kuris sugeba kontroliuoti žaidėjų realius žaidėjų gyvenimus ne tik skirdamas užduotis, bet tarsi matydamas viską, kas vyksta jų aplinkoje. Neįvykdęs vienos rizikingos užduoties Nikas iškrenta iš žaidimo ir tuo pačiu metu sužino kraupią tiesą apie jo tikslą. Tuomet vaikinui, padedamam draugų, tenka svarbi užduotis – sustabdyti žaidėjų veiklą iki kol bus įvykdyta žmogžudystė. Deja, žaidimo taisyklės per daug griežtos ir tai padaryti Nikui nebus paprasta.

John Green, Lauren Myracle, Maureen Johnson – Tegul sniega. Trys meilės istorijos

Trys skirtingų autorių istorijos susipina vienoje knygoje.

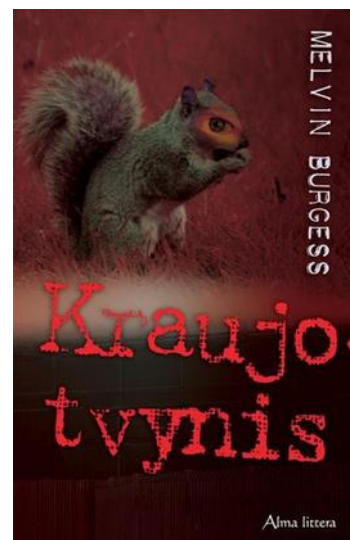
„Jubilė traukiniu keliauja pas senelius, o Džebas – pas merginą, kurią viliasi susigrąžinti. Tačiau pūga traukinį sustabdo gerokai anksčiau, nei jaunuoliai tikėjosi. Nuklampojušius per pusnis iki artimiausios kavinės, jų laukia kai kas, apie ką jie kol kas nė nenumano. Pakviesti su kuriozišku rūpesčiu susidūrusio bičiulio, į tą pačią kavinę išsiruošia ir trys geriausi draugai – Džei Pi, Grafė ir Tobinas. Tačiau žygis bus ilgesnis, nei jie tikėjosi, o kelio gale nutiks tai, ką drąsiai bus galima pavadinti kalėdiniu stebuklu...“ (almalittera.lt)

Nors Lietuvoje kol kas žinomas tik John Green, M. Johnson bei Lauren Myracle užsienyje yra sulaukusios didžiulės sėkmės. Tai tik patvirtina skaitytojų žodžius, jog „ši trijulė sukūrė tikrą Kalėdinį šedevrą“.

Melvin Burgess – Kraujotvynis

Turbūt kiekvienas yra bent truputį girdėjęs apie Melvino Burgesso romaną „Heroinas“. Tiesa, šiuo romanu rašytojas atskleidžia visai kitą savo talento sritį ir žavi skaitytojus turininga vaizduote.

Kūrinyje rašoma apie ateities Didžiąją Britaniją, M. Burgessas rašo remdamasis islandų Violsungų saga. Nors veiksmas vyksta ateities šalyje, viskas grįžta į viduramžių laikus. Londonas virtęs griuvėsiais, miestą bando valdyti ir tuo pačiu pasidalinti dvi tarpusavyje kariaujančios gaujų vadų šeimos. Aplink Londoną įsikūrę pusiaužmogiai, kuriuos sukūrė mokslininkai – moraliai už grynaukraudus žmones pranašesnės būtybės, kurias imamam medžioti ir niekinti. Tuo pat metu tarp gaujų bandomos sudaryti paliaubos. Tačiau ore kabo opus klausimas „Ar galima išvis kuo nors pasitikėti?“ Ypač, kai į žmonių reikalus pradeda kištis dievai.

Gabija Pragulbeckytė 3a

„Vėtrungės” gimnazija

Gedminių g. 5

Klaipėda

LT 94222

Lietuva

Tel. nr. 8-46 346342

Faksas 8-46 346342

E-paštas

vetrunesgimnazija@gmail.com

Bibliotekos darbo laikas	8.00 – 17.30	8.00 – 18.00	8.00 – 16.30	8.00 – 17.30	8.00 – 16.30
<i>pietų pertrauka</i>	<i>11.30 – 12.00</i>	<i>11.30 – 12.00</i>	<i>11.30 – 12.00</i>	<i>11.30 – 12.00</i>	<i>11.30 – 12.00</i>
Skaityklos darbo laikas	8.00 – 17.15	8.00 – 17.15	8.00 – 17.15	8.00 – 17.5	8.00 – 16.30
<i>pietų pertrauka</i>	<i>12.00 – 12.30</i>	<i>12.00 – 12.30</i>	<i>12.00 – 12.30</i>	<i>12.00 – 12.30</i>	<i>12.00 – 12.30</i>
Socialinio pedagogo darbo laikas	8.00 – 16.30	8.00 – 16.30	8.30 – 16.30	8.00 – 16.30	8.00 – 15.00
<i>pietų pertrauka</i>	<i>11.00 – 11.30</i>	<i>11.00 – 11.30</i>	<i>11.00 – 11.30</i>	<i>11.00 – 11.30</i>	<i>11.00 – 11.30</i>
Psichologo darbo laikas	8.00 – 18.30	8.00 – 16.30	8.00 – 18.00	8.00 – 17.15	8.00 – 16.30
<i>pietų pertrauka</i>	<i>11.00 – 11.30</i>	<i>11.00 – 11.30</i>	<i>11.00 – 11.30</i>	<i>11.00 – 11.30</i>	<i>11.00 – 11.30</i>

„Vėtrungės“ laikraščio redakcijos kreipimasis į skaitytoją

Kiekvienam, tiek mokytojui, tiek mokiniui, turėtų rūpėti „Vėtrungės“ laikraščio gyvenimas. Mūsų laikraštis– laisvas laikraštis! Todėl nevenkime kritikos, gerų ir nuoširdžių patarimų, dalinkimės pasiekimais ir džiaugsmais. Laikraščio „Vėtrungė“ redakcija prašo visų išsakyti savo mintis, nesikuklinti ir informuoti gimnazijos bendruomenę apie nuveiktus ir būsimus darbus. Laukiame Jūsų laiškų adresu vetruneslituainistai@gmail.com. Taip pat savo pasiūlymus galite teikti skaityklos vedėjai Indrei Rimkienei (326 kab.)

Laikraščio redakcija

Iluminavimą III gimnazinė klasė „Kolektyvė“ Klaipėdos „Vėtrungės“ gimnazija ir Ramunė Šimkuvienė, Sandra Donskienė